

Wojciech Mazurek

Leszczany, st. 3, gm. Żmudź, woj.
chełmskie, AZP 82-91/-

Informator Archeologiczny : badania 28, 45

1994

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nieokreślonych ozdób brązowych, żelazną igłę i zapinkę typu Doppelpaukenfibeln. W pozostałych grobach znajdowały się jedynie drobne, zachowane szczątkowo ozdoby brązowe.

Materiały i dokumentację złożono w Państwowej Służbie Ochrony Zabytków Oddział w Tarnobrzegu.

Badania będą kontynuowane.

Krasocin, st. 1, gm. loco, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Leszczany, st. 3
gm. Żmudź, woj. chełmskie
AZP 82-91/—

Muzeum Okręgowe w Chełmie

Badania prowadził mgr Wojciech Mazurek. Finansowane przez Urząd Gminy w Żmudzi i Muzeum Okręgowe w Chełmie. Drugi sezon badań — badania ratownicze. Osada grupy czerniczyńskiej ze starszego i młodszego okresu przedrzymskiego oraz ślady osadnictwa neolitycznego, z wczesnej epoki brązu, kultury trzcinieckiej, kultury pomorskiej, z późnego okresu wpływów rzymskich i z wczesnego średniowiecza (XIII w.).

Stanowisko leży na wschodnim pograniczu Pagórów Chełmskich, zajmując rozległe plateau cypla położonego w dolinie rzeki Krzywólki.

Badania ratownicze podjęte zostały w celu zadokumentowania pozostałości dwóch konstrukcji kamiennych, zlokalizowanych w obrębie niewielkiej piaskowni położonej na kulminacji cypla. Oba obiekty były w znacznym stopniu zniszczone, ich stropy stwierdzono na głębokości ok. 0,6–1 m poniżej poziomu ziemi wokół piaskowni. Kształty obu konstrukcji kamiennych, uznanych wstępnie za piece do wypalania wapna?, były zbliżone do owali, na obrzeżach których umieszczone były różnej wielkości kamienie. Nie były jednak one ułożone ciasno i nie tworzyły ciągłej korony.

Piec nr 1 był nieckowaty, w jego wypełnisku stwierdzono dużą ilość pomarańczowej i czerwonej polepy, w tym częściowo z odciskami konstrukcji drewnianych w postaci podłużnych bierwion. W dolnej części pieca wyróżnić można było nieregularne konglomeraty czerwonej polepy, które mogły stanowić przedmiot wypału.

Piec nr 2 był również nieckowaty, można go było podzielić na dwie części: północną — głębszą, regularnie nieckowatą i południową — płytszą, łagodnie opadającą z południa ku północy. W piecu tym grudy zielonkawoszarej polepy stwierdzono tylko w części północnej. Stanowiły one prawdopodobnie właściwy wsad (przedmiot wypału) pieca.

W wypełniskach obu pieców znaleziono fragm. ceramiki o zbliżonej do siebie technologii, w tym nieliczne fragm. charakterystyczne. Znajduje ona najbliższe analogie w grupie czerniczyńskiej i na tej podstawie można oba piece uznać za obiekty tej grupy.

Na powierzchni stanowiska dominują materiały ceramiczne datowane na starszy (kultura pomorska?) i młodsi okres przedrzymski (grupa czerniczyńska). Występują też ślady osadnictwa z neolitu, wczesnej epoki brązu, kultury trzcinieckiej, późnego okresu wpływów rzymskich (m.in. 2 fragm. ceramiki toczonej, tzw. siwej) oraz z wczesnego średniowiecza (XIII w.).

Materiały znajdują się w Muzeum Okręgowym w Chełmie.

Leszcze, Jasknia nad Stawem w Gackach, gm. Pińczów, woj. kieleckie — patrz: środkowa i późna epoka brązu

Leśno, st. 2, gm. Brusy, woj. bydgoskie — patrz: młodsi okres przedrzymski — okres wpływów rzymskich
